



Светла на изборној позорници у САД се полако гасе, а завесе спуштају, највећа изборна позоришна представа на свету је управо завршена. Публика излази из шатре са подељеним осећањима, неко је више, неко мање задовољан оним што се десило. Нико није презадовољан, чак ни победник који је после немирне изборне ноћи схватио да се ипак десило то што је желео, али, тек сада настају проблеми и намећу се бројна питања, како испунити обећања, а да се не производе непријатељи, како наставити својим путем ако је већ све унапред зацртано и где председници немају превише простора за слободне маневре.

Није у питању нека балканска или било која друга банана државица у којима са сваким новим изборима почиње нова историја и креће се од нуле. У великим и организованим државама постоје дугорочне стратегије и исте морају да следе свака власт и сваки Председник, па чак и око питања подизања зидова и ограда према суседним државама, о чему је било речи у Трамповој кампањи. Сигурно је био присутан и страх од великих имиграционих таласа који већ угрожавају Европу и прете јој драстичним демографским променама.



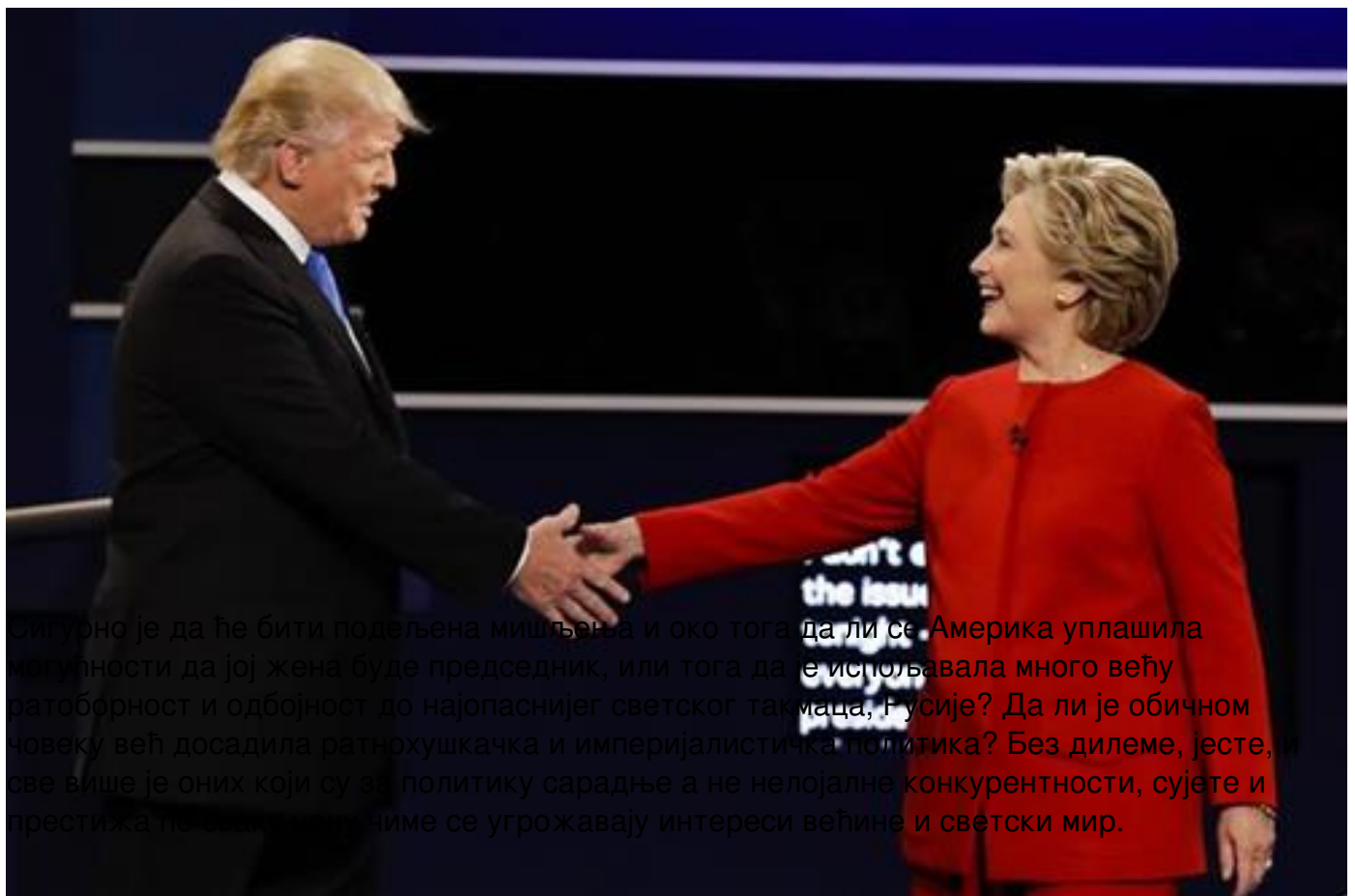
Ко данас треба да слави, а ко да жали и у САД и широм света? Ко је победио, а ко изгубио, или, боље речено, која политика? Многи се питају, какве су то скупе анализе и истраживања била, и коме намењена, ако је од укупно 24 озбиљних и добро плаћених у 20 била победник она која је изгубила изборе? Бројни аналитичари ће истицати да је

Зашто је Трамп победио и где је погрешио Обама, а где Вучић

Пише: Александар Михаиловић
четвртак, 10 новембар 2016 18:58

победила мање прљава кампања, неки се и ту неће слагати и њихов став ће бити да је победила прљавија кампања. Сама чињеница да никада није било прљавије кампање говори довољно о томе да су реални и прави пројекти били у другом плану председничких кандидата већ додворавање бирачима и што веће блаћење противника како би се на његовом прљавом вешу добила шанса за победу. То опет потврђује неспорну чињеницу да планови већ постоје, да њима управља неко други, моћни војнофинансијскокорпорацијски лобији, да се они морају доследно спроводити и да су Председници само главни и послушни играчи у свему. Свако излетање изван тих оквира може да кошта, као Кенедија рецимо.

Дакле, генерално се ништа посебно неће променити у политици ка свету и унутар саме државе, осим што ће, бар за неко време, бити смањене тензије на фронту према Русији и Кини, до тренутка боље спремности за њихово активирање. Хилари би те односе много брже заоштравала, што није ни крила, те је вероватно у круговима оних који су је подржавали одлучено да је још увек прерано за њену главну улогу у походу на Исток.



Сигурно је да ће бити подељена мишљења и око тога да ли се Америка уплашила могућности да јој жена буде председник, или тога да је испољавала много већу ратоборност и одбојност до најопаснијег светског такмаца, Русије? Да ли је обичном човеку већ досадила ратнохушкачка и империјалистичка политика? Без дилеме, јесте, и све више је оних који су за политику сарадње а не нелојалне конкурентности, сујете и престижа по својим интересима се угрожавају интереси већине и светски мир.

Добрим делом је одлучио и велики број незадовољних економском политиком за коју се

тврди да је „намештена“ и прилагођена интересима великих корпорација, најбогатијих и добрих донатора и финансијера актуелних на власти, где главни играчи преко политике постају енормно богати док народ све више трпи последице финансијског волстритског слома. Очигледни пример енормног обогаћивања преко политике је породица Клинтон. Одлучили су и они којима смета да се политика претвара у лични бизнис и корист и да се на тај начин тргује са интересима најугроженијих. Трамп је већ милијардер и за очекивати је да ће му бити интерес не да још више увећа своје богатство већ да остане упамћен као неко ко је у постојећим оквирима и условима омогућио огромном средњем слоју да даље не пропада и да смањи разлику у односу на најбогатије.



Шта ће најмање бити осветљено у бројним анализама узрока и резултата ових избора? Место и улога актуелног Председника, Обаме. Изабран је као најбољи, добио је и Нобелову награду за мир, очекивао се напредак на том плану у свету, као и у економији после волстритског слома, а резултати су поражавајући и свет никада није био ближи светском рату него сада. Ратна жаришта нису гашена већ су стварана нова, а последице „пролећа“ на БИ и „Мајдана“ су застрашујуће. У том погледу Обама је разочарао, а највише тиме да се као Председник свих отворено ставио на страну једне особе и само дела грађана САД, чиме су се остали са правом осетили пониженим и увређеним. Стратешка грешка је Обаме да није био неутралан и да је уцењивао и условљавао бираче, уместо да их је кроз позивање на масовни излазак на изборе усмеравао на оне вредности које би сами они могли да препознају у његовом фавориту. Ако је он био неуспешан, као и његова политика, које гаранције да ће бити боље и мир извеснији може да пружи особа из његовог окружења која је била и остала мањи играч? Оно што нас треба да брине, то је такође сврставање неких наших вођа на погрешну страну, на страну поражених.

Да ли ћемо имати последице тог истрчавања и дипломатског аматеризма?

Аутор је пуковник у пензији.